

2/2014

CHARIZMA

„Ducha neuhášajte“
(1 Sol 5, 19):

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

**Bud' mi dychom, Duchu Svätý, urob moju myseľ
svätou. Bud' hybnou silou môjho života, posväť
moje činy. Bud', Duchu Svätý, cieľom mojich túžob,
daruj mi svätú lásku. Bud' mi silou, Duchu Svätý,
daj mi svätú odvahu. Bud' mojou ochranou, Duchu
Svätý, nech sväto skončím svoj život.**

Sv. Augustín

foto: film Svätý Augustín, 2009

Svätý Ján Pavol II. v Zacacetas vystupuje z lietadla a víta ho obrovské množstvo ľudí. Oči mu krúžia po masách, niekoho hľadá. Zrazu sa vydá neočakávane krížom cez dav za zdesenia ochranky. Tisíce sa naňho tlačia a on ide k žene, ktorá s chorým päťročným dieťaťom na rukách nemala odvahu ísť bližšie. Pápež sa sklonil k dieťaťu smrteľne chorému na leukémiu, požehnal ho, pohladil a pobožkal na holú hlávku. Povedal: „Neboj sa, tvoja choroba uletí spolu s holubicou!“ A naozaj, komusi z rúk vyletela holubica a dieťa vyzdravelo. Len jediný raz povedal pápež o tomto prípade: „Aké zázračné veci dokáže spôsobiť Boh.“

Svätí naozaj neuveriteľne spolupracujú s Pánom. Dovolia mu konať skrze nich, ale neprivlastňujú si chválu, ktorá patrí iba Bohu.

Dúfam, že nové Turíce v nás zapália oheň neegoistickej oslavy Božej lásky. A Duch Svätý nás povedie k skutočnej svätosti.

Andrea Teplanová

Z OBSAHU

Rozlišovanie chariziem 4

8 Láskavosť

Svätí 10

13 Modlitbové spoločenstvo z Ružomberka „STANĽ SA“

„Neuzatvárajme sa do seba,“
vzýva Václav Kocian z Jasu 16

22 Všetko začalo tým...

Pôstne stredy so Sedembolestnou

Každú stredu v pôstnom období s podporou otca biskupa Viliama Judáka, pod vedením otca Petra Brodeka, s pomocou kňazov, bohoslovcov, hudobníkov, spevákov, organizátorov i všetkých zúčastnených, podieľajúcich sa na dôstojnom priebehu, konali sa hradnej katedrále v Nitre stretnutia s Ježišom pri vyloženej Sviatosti Oltárnej a so Sedembolestnou Pannou Máriou, ktorá nám dáva príklad, ako sa s pokorou znáša utrpenie, neklesá na Duchu a premáha smrť, pretože Boh je láska.

Vonku je na toto ročné obdobie príjemne a veľmi sucho. Skutočne veľmi. Ľudia vchádzajú do Katedrály Sv. Emeráma na Nitrianskom Hrade, aby prišli na ďalšiu Pôstnu stredú so Sedembolestnou.

Krásny spev sprevádza prítomných v katedrále. Tak, ako každú stredú so Sedembolestnou, aj dnes má otec Peter krátku meditáciu o jednej z bolestí Ježišovej matky. Slová, tak ako vždy, vyberá citlivo a s bázňou. Je cítiť, ako veľmi si zasluhuje našu úctu Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska, špeciálne v tomto roku, ktorý je jej zasvätený. Je zrejmé, že bolesť, ktorú prežívala Božia Matka, sa ťažko vyjadruje, a aj chápe. Preto ten stav je oveľa bližší ženám, matkám. Na druhej strane je to viera a modlitba, s ktorou sa dajú prekonať aj tie najtragickejšie situácie života. Kňaz s diakonom predkladajú prosby o uzdravenie telesné i duchovné pre konkrétnych ľudí, ktorí mohli svoje trápenia a prosby napísať a vložiť do košíka pri oltári.

Je streda so Sedembolestnou a počas adorácie nastalo ticho. Spustil sa dážď. Kvapky vody, padajúce na chrám, neboli len symbolické. V suchu boli priam blahodarné.

Otec biskup Viliam Judák a ďalší kňazi spovedali počas adorácie, čo bolo veľmi vzácné.

Terezka a Karol Orgonášovci zo spoločenstva Sv. Cyrila a Metoda povedali: „Sme vďační Pánu Bohu, že sme mohli pôstne stredy putovať do

našej baziliky, Katedrály sv. Emeráma.

Počas adorácie sme si od Sviatostného Spasiteľa a Sedembolestnej vyprosovali požehnanie a potrebné milosti.“

Verím, že určite viacerí sa tešia na pôstne stredy aj v budúcnosti.

Robert Lauko, foto: autor

ROZLIŠOVANIE CHARIZIEM

Používanie chariziem v sebe skrýva určité riziko. Môže byť totiž nebezpečné, ak sa to deje samoučelne alebo so zámerom nadobudnúť moc, vďaka ktorej by sme stúpili v očiach iných.

Na druhej strane zase prechádza cez ne Božia láska a požehnanie skrze Cirkev – bratov a sestry - do sveta spôsobmi, ktoré sú veľmi špecifické a presahujú naše ľudské schopnosti. Je preto veľmi potrebné dôkladne rozlišovať (mnohí učitelia duchovného života to zdôrazňujú), či pôvodcom týchto špecifických prejavov je skutočne Boh alebo naša prirodzenosť, či azda náš zlý Nepriateľ. Ak toto rozlišovanie vykonáme správne – v Duchu a z Ducha, môžeme dané skutočnosti vskutku hodnotiť ako charizmu, ako vôľu Boha.

Kritérií je niekoľko. Rozdeľujú sa na všeobecné a špecifické. Všeobecné platia pre všetky charizmy a prejavy Ducha, špecifické sa vzťahujú na konkrétne charizmy či prejavy.

Všeobecné kritéria rozlišovania

Všeobecné kritéria rozlišovania pravosti charizmiem a charizmatických prejavov je možné rozdeliť na objektívne a subjektívne. Subjektívne kritéria sa týkajú nositeľa charizmy a boli už vyššie vymenované. V podstate ide o to, či daná osoba je psychicky zdravá a vyrovnaná (to však neznamená, že mentálne chorá osoba nemôže byť obdarená charizmou) a či má snahu podľa svojich možností a schopností naplno praktizovať život viery.

Objektívne kritéria

Charizmy alebo charizmatické prejavy nesmú vylučovať alebo popierať tieto rozmery:

1) kristologický

Charizmy alebo charizmatické prejavy vedú k prehĺbeniu osobného vzťahu k Ježišovi ako jedinému Vykupiteľovi, Osloboditeľovi a Pánovi (porov. 1Kor 12,3; 1Jn 4,1-3). Je to dôležitý moment pri rozlišovaní.

2) trinitárny

Dary Ducha a charizmatické prejavy sú spôsoby prítomnosti a účinkovania Trojjedného Boha, preto výlučné sústredenie sa na niektorú osobu je neúplné a zavádzajúce. V niektorých modlitbových skupinách sa objavuje sústredenie len na osobu Ducha Svätého (pneumatologický monizmus), akoby Otec a Syn neexistovali. Inokedy zase sa Duch Svätý chápe len ako božský prejav a sila, nie ako osoba (modalistické chápanie). Charizmy a ich prejavy majú prinášať správny a pozitívny obraz o Bohu, nesmú vylučovať - ani z úcty, ani z modlitby - žiadnu osobu Trojice.

3) ekleziologický

Duch Svätý je duchom jednoty a nie rozdelenia. Ide o jednotu s Božím slovom, sviatosťami a o poslušnosť voči cirkevnej auto-

rite. Vo vzťahu k autorite rozpor môže nastať vtedy, ak sa charizma stavia do úlohy zvrchovanosti, alebo ak autorita uhaša Ducha. Ale práve vtedy je namieste služba jednoty – služba charizmatická a nie schizmatická. Kde nejestvuje toto úsilie o jednotu, tam nie je pravá charizma alebo prejav Ducha. Z tohto vyplýva veľká úloha hľadať jednotu: medzi hnutiami navzájom, medzi hnutiami a cirkevnou autoritou (medzi konkrétnym spoločenstvom a farárom danej farnosti) a jednotu na ekumenickej rovine. Základným kritériom je láska (nie nadávanie či ohováranie kňaza, alebo na druhej strane spochybňovanie či zosmiešňovanie spoločenstva). Charizmy slúžia na budovanie celej Cirkvi, nielen pre obohatenie modlitebnej skupiny. Viažu sa na silu vydávania svedectva a evanjelizácie. Preto nie je správne, ak sa nejaká modlitebná skupina uzatvára do seba a obmedzuje sa len na pravidelné spoločné stretávanie sa. Skutočným charizmatikom je len ten, kto v rámci svojich možností i schopností horlivo evanjelizuje. Platí to o jednotlivcoch, ako aj o modlitebných skupinách.

4) mariánsky rozmer

Charizmatické hnutie začalo u odlúčených bratov a od nich prešlo ku katolíkom. Spolu s týmto fenoménom mnoho katolíkov prebralo aj protestantské prvky: na mnohých stretnutiach sa vylučuje mariánska úcta, niekde sa odmieta aj modlitba ruženca. Práve mariánska úcta je rozlišovacím znakom medzi katolíckou a protestantskou Charizmatickou obnovou.

Konfrontácia

Charizmy alebo charizmatické prejavy musia byť konfrontované s:

1) Božím slovom a náukou Cirkvi

Vyššie už bolo povedané, že Duch Svätý je duchom jednoty a nie rozdelenia. Je to jednota Božieho slova, sviatosti a poslušnosti cirkevnej autorite. Konkrétne to znamená, že charizma alebo charizmatický prejav nemôže byť v rozpore s Božím slovom a náukou Cirkvi,

lebo v Božom slove pôsobí ten istý Duch a Boh predsa nemôže byť sám proti sebe. Nikdy nekoná proti Božiemu a prirodzenému zákonu.

2) Božou láskou

Charizma alebo charizmatický prejav prinášajú skúsenosť Božej lásky: Boh ma miluje. Charizma robí človeka vnímavým pre hriech a vedie k odpúšťaniu i zmiereniu.

3) vnútorným prežívaním

Je dôležité skúmať, čo v našom vnútri vyvoláva daný charizmatický podnet. Znamky pravosti sú: vnútorný pokoj a útecha, radosť, sloboda, nutkanie k modlitbe chvál a ďakovaníu, naliehavosť (pozor na rozlišovanie medzi naliehavosťou výzvy a nepokojom) a pod.. Znamky falošnosti: skl'účenosť, smútok, křčovitosť, zmätok, nepokoj, paralyzovanie v činnosti a pod..

4) s inými skúsenosťami

Je potrebné sa vedome orientovať na Boha a v dialógu (v modlitbe) s ním porovnávať danú skúsenosť (charizmu alebo prejav) s inými duchovnými skúsenosťami, v ktorých sme jasne rozpoznali Božie pôsobenie alebo účinky Zlého (skúmať jasnosť Božieho pôsobenia).

5) efektívnosťou alebo užitočnosťou

Cez charizmu Duch Svätý robí ďaleko väčšie veci, ako je schopný urobiť človek. Boh vlastne buduje na prirodzených základoch, ktoré svojou milosťou umocňuje tak, že prinášajú ešte väčšie ovocie a efektívnosť pre vlastný duchovný život a hlavne pre iných. Napr.: pri charizme pohostinstva sa skryté zranenia uzdravujú cez jednoduché privítanie daného človeka, pričom ten hosťiteľ neurobil nič mimoriadneho – len možno podal ruku a usmial sa. Teda Duch Svätý cez charizmu dáva rast a dozrievanie, dáva podnety ku konkrétnemu konaniu. Z tohto vyplýva jedna veľmi dôležitá úloha: spoznať, v ktorej oblasti nás Duch Svätý neobdaroval (toto je veľmi dôležité aj pre hľadanie osobného povolania).

Niekedy môžeme byť až tak veľmi zaujatí vlastnou predstavou o službe, že môžeme dokonca prehladnúť, ba aj ignorovať úplne jasné výzvy zo strany Ducha Svätého.

6) inými bratmi a sestrami

Pravosť charizmy potvrdzujú iní. Pokiaľ sa tak nestane v dostatočnom počte prípadov, a ak sa počet týchto potvrdení nezvyšuje, je lepšie sa zriecť danej charizmy. Táto konfrontácia s inými môže byť priama alebo nepriama. V prvom prípade ide o priame reakcie ľudí na konkrétne charizmy a ich prejavy či používanie. Čím je viacej pozitívnej priamej spätnej väzby, tým je väčšia istota - potvrdenie. Preto sa odporúča aj priamo spýtať sa ľudí, ako sa cítia, čo prežívajú, ako vnímajú dané skutočnosti a pod.. V dôležitých skúsenostiach je dokonca potrebné predložiť výzvy, ktoré vnímam ako Božie pôsobenie, duchovne skúseným ľuďom, aby ich preverili. Zodpovední za modlitbové skupiny sú povinní v duchu lásky upozorniť a usmerniť, ak nepravá charizma narúša jednotu, elán modlitby, alebo ak je používanie chariziem nesprávne. Na druhej strane nositeľ charizmy musí preukázať pokoru a vypočuť si podobnú pravdu bez pobúrenia. V druhom prípade (nepriame potvrdenie) ide skôr o správanie sa ľudí voči nositeľovi charizmy. Napr.: s akými problémami, otázkami, požiadavkami či prosbami iní prichádzajú za mnou. Na záver tejto kapitoly je veľmi dôležité upozorniť na to, že sa nemôžeme uspokojiť len s jedným jediným kritériom. Je potrebné, aby sa viacero rôznych kritérií vzájomne doplňovalo. Veľkosť istoty však môže byť v jednotlivých prípadoch rôzna. No napriek tomu, že Boh je vo svojom pôsobení jasný a jednoznačný a človek má morálnu istotu jeho pôsobenia, tak nikdy nemôže s absolútnou istotou vedieť, ako ďaleko dospel vo vnímaní Božieho pôsobenia i v jeho správnej interpretácii.

Spracoval: Imrich Degro

© Spoločenstvo sv. Michala Archanjela
v Košiciach

Práve mariánska úcta je rozlišovacím znakom medzi katolíckou a protestantskou Charizmatickou obnovou.

Láskavosť

Úvodom je vhodné zopakovať, že prvým ovocím Ducha je láska, a teraz máme hovoriť o láskavosti. Pokúsme sa najprv rozlíšiť, čo chápeme pod pojmom láska Ducha Svätého a čo pod pojmom láskavosť Ducha Svätého.

O láske hovoríme, že je Božou podstatou. Boh je láska, a my sme stvorení na Boží obraz, sme schopní milovať Božou láskou. Iste, vo veľkej miere to závisí od našej jednoty s Bohom. Nakoľko nás preniká Boží Duch, natoľko máme aj my osobnú účasť na jeho láske, ba zároveň sa nám dáva možnosť i schopnosť milovať Božou láskou.

Láskavosť, ako prejav lásky Božej, by sme mohli vidieť vo svetle vonkajších prejavov lásky; akoby sme mohli vidieť lásku oblečenú do skutkov, do vonkajších spôsobov, do vonkajších prejavov.

Poznáme chvíle, keď niekto niekomu povie:

„Ste veľmi láskavý!“

Kedy sa to stáva? Obyčajne vtedy, keď chceme vyjadriť niekomu obdiv, úctu, ale najmä poďakovanie za veľkodušnosť, ochotu pomôcť, hoci sme s tým až v takej miere nepočítali.

Mohlo sa stať, že nám niekto v núdzi poradil, ponúkol svoje sily, svoj čas alebo iným spôsobom nám pomohol. Jednoducho, niekto bol k nám láskavý.

Láskavosť je prejavom lásky, ktorá vie dať aj viac, než by si žiadali „normálne“ okolnosti alebo základná spoločenská spravodlivosť.

Pri pohľade na láskavosť ako na peknú ľudskú i kresťanskú čnosť je potrebné dávať pozor na možné krajnosti.

Platí tu základné pravidlo, že láskavosť a vľúdnosť idú spolu.

Niektorí môžu byť tak veľmi láskaví, že je až nepríjemný. Nemožno

Nemožno preto s láskavosťou prechádzať až k akejsi dotieravosti, lebo láska nie je dotieravá.

preto s láskavosťou prechádzať až k akejsi dotieravosti, lebo láska nie je dotieravá. Je preto veľmi potrebné citlivo, v Duchu Svätom rozlišovať, dokedy sú prejavy našej láskavosti prijímané a ctené.

Niektorí ľudia sa vedia priam vyžívať v týchto prejavoch. Možno to úprimne myslia, ale nie vždy to každému dobre padne. Majú tendenciu hodnotiť situáciu iných podľa svojich predstáv. Čo by si sami priali, to uplatňujú voči iným a živia pritom v sebe pocity spokojnosti, že sú láskaví.

V príbehu z trapistického kláštora sa spomína mních, ktorý sa volal Bernie. O trapistoch je známe, že zachovávajú mlčanie, a príležitostí niečo povedať je veľmi málo. Bernie bol veľmi komunikatívny, a keďže hovoriť nemohol, vyhľadával rôzne príležitosti, kde sa snažil bratom prejaviť nejakú láskavosť, keď nie ústami, tak aspoň nejakým gestom. Potešením mu bolo, keď mohol bratom, ktorí išli za ním, otvoriť dvere. Neostalo to len pri otvorení, ale ešte aj hlbokým úklonom im dal najavo, že ho to teší, keď im môže prejaviť láskavosť.

Po čase sa mu to asi zdalo málo, tak k úklonu začal pridávať bozk svojej pravej ruky, pričom vždy jemne „cmukol“. Bratia však jeho gestá „láskavosti“ asi veľmi nechápali, lebo väčšina z nich, keď sa mali dostať do podobnej situácie, radšej sa mu vyhlí.

Chcieť byť láskavý je dobrá túžba, len nezabúdajme, nechať sa vyučovať Svätým Duchom, aby sme včas zbadali jej pravú mieru i užitočnosť.

Na druhej strane sú ľudia, ktorí prežívajú v srdci Božiu lásku, majú ľudí radi, ale len veľmi ťažko to vedia navonok aj v podobe láskavosti vyjadriť.

František Saleský tak spolupracoval s Božou milosťou, že svätá Cirkev si ho dnes ctí ako svätca „vľúdnosti a láskavosti“.

Nuž tu k dobrej vôli je tiež potrebné vyprosovať si od Ducha Svätého jeho obdarenie ovocím láskavosti. Je veľmi potrebné, je akýmsi korením či medom, ktorý umocňuje chuť k vzájomným prejavom úcty a pochopenia.

Tam, kde sú zdravé prejavy láskavosti, tam sa vytvára atmosféra vzájomného prijatia i príťažlivosti. Ľudia radi vyhľadáujú prítomnosť takýchto bratov či sestier.

Príkladom i povzbudením nám môže byť svätý František Saleský. Mal cholerickú povahu a je známe, že cholerikom láskavosť nie je veľmi blízka. Ešte melancholik alebo sangvinik, tí skôr vedia byť láskaví, ale cholerikom to ide oveľa ťažšie. A predsa, sv. František tak spolupracoval s Božou milosťou, že svätá Cirkev si ho dnes ctí ako svätca „vľúdnosti a láskavosti“.

Pousilujme sa i my tak spolupracovať s Duchom Svätým, aby nás našiel pripravených i ochotných nešetriť prejavmi láskavosti tam, kde nám k tomu dá príležitosť. Pokiaľ nám to až tak nejde z rôznych dôvodov, o to viac prosme, aby nás aj tento druh ovocia Ducha mohol ozdobiť. Nech naše vzájomné vzťahy sú plné láskavosti, lebo náš Boh je veľmi láskavý, zhovievavý, milosrdný i verný.

Peter Brodek

„Duch Svätý teda spôsobí, že v Cirkvi bude stále trvať tá istá pravda, ktorú apoštolí počuli od svojho Učiteľa.“

sv. Ján Pavol II.

„Nikdy som nevidel nijakého človeka modliť sa tak intenzívne ako Karola Wojtylu“

Povedal Andreas Englisch akreditovaný novinár, ktorý sprevádzal pápeža na jeho apoštolských cestách. Spoznal mnohé zázraky, dejúce sa okolo Svätého Otca, ale musel mu sľúbiť, že o nich nebude písať za jeho života. Zázraky iba potvrdzujú mocnú Božiu prítomnosť v jeho živote.

Encyklika o Duchu Svätom v živote Cirkvi a sveta (časť textu)

...Kristus dodáva: „Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.“ Duch Svätý bude Tešiteľom apoštolov a Cirkvi ako stále prítomný — i keď neviditeľný — Učiteľ tej istej radostnej zvesti, ktorú ohlasoval Kristus.

To „naučí“ a „pripomenie“ neznamená

SVÄTÍ

iba, že svojím vlastným spôsobom bude ďalej povzbudzovať k rozširovaniu evanjelia spásy, ale aj to, že im bude pomáhať pochopiť správny zmysel obsahu Kristovho posolstva a zaistiť mu kontinuitu a totožnosť uprostred meniacich sa podmienok a okolností. Duch Svätý teda spôsobí, že v Cirkvi bude stále trvať tá istá pravda, ktorú apoštolí počuli od svojho Učiteľa.

Pri odovzdávaní radostnej zvesti budú apoštolí zjednotení s Duchom Svätým. Hľa, čo hovorí Ježiš v ďalšej časti: „Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo. Ale aj vy vydávate svedectvo, lebo ste so mnou od začiatku.“

Vyplyva to aj z ďalšej časti Jánovho textu, ktorý je v úzkej obsahovej a intencionálnej súvislosti s uvedenou predpoveďou a prísľubom: „Ešte veľa vám mám toho povedať, ale teraz by ste to nezniesli. Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy, lebo nebude hovoriť sám zo seba, ale bude hovoriť, čo počuje, a zvestuje vám, čo má prísť.“

V predchádzajúcich slovách Ježiš predstavuje Tešiteľa, Ducha pravdy, ako toho, ktorý „naučí“ a „pripomenie“, ako toho, ktorý o ňom „vydá svedectvo“. Teraz hovorí: „Uvedie vás do plnej pravdy.“ To „uvedenie do plnej pravdy“ v súvislosti s tým, čo by apoštolí „teraz nezniesli“, sa nevyhnutne vzťahuje predovšetkým na Kristovo úplné zrieknutie sa seba samého skrze utrpenie a smrť na kríži, ktorá vtedy, keď hovoril tieto slová, bola už tak veľmi blízko.

Ďalej však jasne vidieť, že to „uvedenie do plnej pravdy“ sa nevyhnutne vzťahuje nielen na scandalum crucis, ale aj na všetko, čo Kris-

tus „robil a učil“. Celé mysterium Christi vyžaduje vieru, lebo vlastne ona uvádza človeka do skutočnosti zjaveného tajomstva. „Uvedenie do plnej pravdy“ sa teda uskutočňuje vo viere a prostredníctvom viery, čo je dielom Ducha pravdy a ovocím jeho pôsobenia v človekovi. Duch Svätý má v tom byť najvyšším vodcom človeka, svetlom ľudského ducha.

sv. Ján Pavol II. (18. máj 1986)

„Velikáni odchádzajú, ale cirkev je stále jedna a večná“

Tieto slová svätý Ján XXIII. doplnil: „Verte mi, bratia: dostaneme Ducha Svätého v takej miere, nakoľko milujeme Cirkev.“

Tento svätý pápež je zároveň považovaný za jedného z najvtipnejších a pre svoj úsmev a jednoduchosť si vyslúžil pomenovanie „Láskavý pápež“. Prinášame duchovné posolstvo niektorých z jeho myšlienok.

„Nikdy človek nie je taký veľký, ako vtedy, keď kľučí.“

sv. Ján XXIII.

Ak chcete urobiť radosť vášmu srdcu, snažte sa umŕtvovať váš jazyk.

Vypočujte všetko, zabudnite mnohé, hovorte málo.

Aby vo mne zvíťazila láska, môžem byť považovaný za niekoho bezvýznamného.

Keď sa nebudeme brať príliš vážne, život bude o mnoho krajší.

Mladým stačí pripomenúť, že svet existoval už pred nimi a starým zase, že s nimi svet nekončí.

Veľká a silná duša nikdy nepadne za obeť smútku, dokonca ani vo chvíli veľkého trápenia.

Nemôžeme dať pokoj ľuďom, ak nebudeme mať pokoj v sebe, to jest, pokiaľ každý z nás v sebe neusporiada všetko tak, ako to chce Boh.

Dobrotivý, úprimný a srdečný úsmev musí vždy kvitnúť na mojich ústach; nestrácam hlavu pri myšlienke na to, čo sa všetko môže stať, ani neklesám na duchu kvôli horkostiam života.

Raz, keď sme s chlapmi pripravovali drevo na zimu, jeden z nich povedal: „Nech dobre vyschne, nech ho dobre pokropí aj dážď, znovu nech na slnku preschne, potom ho uložte, schovajte pod strechu a nechajte dva – tri roky odležať. Potom bude krásne horieť!“ Zvláštne, človek by si mohol myslieť, idem do lesa, odpílím strom, nachystám z neho drevo a večer zapálím v peci. Dá sa to, ale ako to bude vyzerat' s ohňom? Aby horel jasný plameň, chce to naozaj čas a dobre pripravené drevo.

Oheň Ducha

Aký bude oheň Ducha na Turíce?

Ježiš povedal: „*Oheň som prišiel vrhnúť na zem: a čo chcem? Len aby už vzplanul!*“ (Lk 12, 49) Ten oheň sa vzťahuje práve na Ducha. Ved' apoštolom sa zjavili akoby ohnivé jazyky v deň zoslania Ducha Svätého. Tu nejde len o nejakú výnimočnosť, niečo mimoriadne, čo sprevádza zostúpenie Ducha Svätého. Niečo navyše, bez čoho si vieme predstaviť jeho pôsobenie a konanie v zmysle – ved' všetko to môže byť aj bez toho ohňa. Ale Ježiš povedal, že by to chcel.

Oheň je znamením niekoľkých dôležitých skutočností, ktoré Duch Svätý koná a ktoré sa majú človeka dotknúť. V Písme nájdeme oheň v spojení s očistením. Prorok Malachiáš hovorí, že Pán bude ako oheň, ktorý prečistí synov Léviho (Mal 3, 2-3). Oheň dáva svetlo, ako ohnivý stĺp pri prechode púšťou hreje, zapaľuje, vypaľuje zlo a stravuje nepriateľov. Ak má Duch vovádzať do pravdy, ak má oslobodzovať od zlého, ak má očisťovať zvnútra, ak nás má zapáliť, tak je potrebný oheň! Preto Ježiš túži po ohni: „Len aby už vzplanul!“

Aby ten oheň mohol vzplanúť, je potrebné ohnisko. Musí byť riadne pripravené. To nie je o náhode. Koľkokrát sme zvolávali Ducha a jeho oheň. Mal kam zostúpiť? Malo sa čo rozhorieť? Naše životy a srdcia sú nie vždy pripravené, schopné oheň rozhorieť. Sme neraz pasívni. Apo-

štoli boli Kristom vyzvaní k istej príprave pred zoslaním Ducha. Mali očakávať prisl'úbenie. Tu je odkrytá podstata prípravy nášho srdca. Aby sa mohol oheň Ducha chytiť, potrebuje jeho zostupujúca iskra nájsť našu túžbu, očakávanie a ochotu dať sa mu, byť mu verný za každú cenu. Ak neočakávame, netúžime, nevoláme, ak sme plní kompromisov, tak naše ohnisko srdca je prázdne, suché. A čo vlastne potom chceme? Aj tu máme nasledovať Pána. On chcel oheň, aby už splanul. Nasledujme ho v tejto túžbe. Povedzme mu: „Chcem, aby už oheň Ducha vzplanul!“ Aké je to veľmi dôležité. Ved' nemôžeme vydat' svedectvo, kým nie sme očistení, kým nestojíme v pravde, kým nám nehori srdce jeho slovom, kým máme strach a nedôveru. Sv. Ján z Kríža hovorí, že Živý plameň lásky má v sebe účinok vliat' silu, život a horlivosť pre Boha.

Priať oheň Ducha nie je zážitkovosť, ale pomazanie pre svedectvo. Sv. Bazil Veľký povedal: „*Telesá jasne ožiarené dopadajúcim svetelným lúčom žiaria samé a vyžarujú zo seba svetlo. Tak aj duše, ktoré majú Ducha Svätého. Osvietené Duchom sa stávajú duchovnými a vyžarujú milosť aj pre druhých. Odtiaľ pramení vernosť k Bohu.*“

Oheň Ducha Svätého je prisl'ub Turíc a ako hovorí apoštol Peter: „*Ved' to prisl'úbenie patrí vám...*“ (Sk 2, 39)

Juraj Pluta

Spoločenstvo „Staň sa“ vzniklo ako modlitbové spoločenstvo KCHO, ktoré sa skladá zo šiestich členov. Stretávame sa raz týždenne v pastoračných priestoroch Spoločnosti Ježišovej v Ružomberku. Prečo „Staň sa“? Chceme plniť Božiu vôľu, ako ju plnila Panna Mária. Preto si ju vždy pozývame medzi nás, aby Ona viedla naše spoločenstvo a modlila sa s nami, ako sa modlila vo večeradle spolu s apoštolmi. Začíname modlitbou sv. ruženca, vzývame Ducha Svätého, chválime Pána, odprosujeme a prosíme. Čítame zo Svätého písma, rozjímame nad ním a zdieľame sa, čo nám chce Pán Ježiš týmto svojim slovom povedať, nakoniec sa poďakujeme. Ak niekto potrebuje príhovornú modlitbu za vnútorné uzdravenie a oslobodenie, musí sa nahlásiť, kontakt je uvedený v časopise Charizma. Za vnútorné uzdravenie a oslobodenie sa modlíme v zostave s kňazom, psychiatrom a psychológom. Spoločenstvo je prínosom pre všetkých členov na našej duchovnej ceste.

Modlitbové spoločenstvo z Ružomberka „STAŇ SA“

Chcem bližšie predstaviť moje duchovné sestry a bratov, ktorí mi dávajú veľa. Sme naozaj ako údy jedného tela, našou hlavou je Kristus, ale každý má svoju nezameniteľnú funkciu a jedinečnosť, dary, ktorými nás ob-

daril Pán. Sú mi veľkou oporou, sú ako včielky, keď treba pomôcť, hlavne, keď máme diecézne stretnutia KCHO a treba niečo vybrať, zorganizovať a postarať sa o to, čo je potrebné. Najdôležitejšie je, že to robia z lásky a

v modlitbe. Uvedomujú si, že to všetko robia pre Pána Ježiša. Čokoľvek ste urobili týmto maličkým, mne ste urobili. Veľmi im záleží, aby sa Božia láska dostala do každého srdca a aby každý zakúsil Božiu lásku. Keď nemôžu slovom ani skutkom, uvedomujú si, že modlitbou môžu všade. Veľmi im záleží na spásе duší a vyslobodení duší z očistca. Tiež sa spájame v modlitbe za sv. otca, biskupov a kňazov. Potrebujeme svätých kňazov. Spoločne si uvedomujeme, že bez kňazov to nejde. Oni nám sprítomňujú Ježiša Krista a udeľujú sviatosti, ktoré sú pre kresťanov veľmi potrebné. Tak ako my potrebujeme ich, tak oni potrebujú naše modlitby, aby ľahšie znášali rôzne skúšky a utrpenia. Chválím Pána, aký je úžasný a mocný. Ak sa mu človek úplne odovzdá, nechá sa ním viesť a príjme z jeho rúk všetko, tak je pre neho všetko ľahké. Dôveruje mu a miluje ho.

Mohla by som veľa o nich napísať, ale všetko sa nedá. Oni sami prezradia, čo im dáva spoločenstvo. Avšak nie všetci členovia nášho spoločenstva píšu v tomto vydaní časopisu. Snáď postupne, ako ich bude viesť Duch Svätý.

Čo mne dáva spoločenstvo?

Juliana: Pre mňa spoločenstvo je jedna mocná sila zjednotená s celou sv. cirkvou, ktorá je na nebi, i na zemi. Duch Svätý je ten, ktorý nás zjednocuje, osvecuje, rozpaľuje naše srdcia jeho láskou a vnukne nám ako sa modliť. Keď sa mu úplne odovzdám a nechám sa ním viesť, vnímam veci pre mňa mnohokrát nepochopiteľné a niektoré nedokážem vyjadriť. Vnímam duchovne, vidím a chápem, akú moc má modlitba, ktorá je prednesená Bohu v pokore čistého srdca. „Úprimná modlitba s vierou“. Koľko divov a zázrakov urobí jedna krátka modlitba, ktorá je vyslovená z úprímného srdca s vierou. Odovzdala som sa Bohu

už pár rokov dozadu. Prežila som s ním veľa osobných stretnutí. Ešte som nepoznala a nevedela, že existuje KCHO a vôbec som nevedela, že sú aj charizmy (Dary) ktoré udeľuje Boh. Keď sa mi Pán dával poznať, volal ma: „Pod' za mnou a slúž mi „, ja som tomu hneď neporozumela, pýtala som sa „a kde Pane?“ Nechácala som. Až časom mi dal Pán poznať a porozumieť. Do KCHO ma priviedol sám Pán Ježiš. Raz v kostole mi povedal: „Chod' za ňou a oslov ju!“ Predo mnou sedela jedna pani, ktorá ešte za totality mala spoločenstvo, ja som ju poznala len z videnia. Poslúchla som, hnala ma zvláštna sila lásky a vedela som, čo sa mám spýtať, aby som mohla vstúpiť do spoločenstva. Ona ostala prekvapená, že sa jej na to pýtam a odporúčala ma na inú osobu, cez ktorú som sa dostala na stretnutie všetkých spoločenstiev našej Spišskej diecézy. Je ešte veľa toho, o čom by som mohla svedčiť, aké veľké veci urobil Pán v mojom živote. Už len to, že žijem. Prežila som a prežívam rôzne skúšky a utrpenia, ako každý z nás. Jedným z najťažších utrpení bola moja choroba a rôzne operácie, kde pri jednej z nich som prežila klinickú smrť. A tam mi Pán povedal: „Ešte neprišiel tvoj čas.“ Tak som ešte tu. Po chorobe som už nemohla pracovať. Vtedy som počula: „Nechcem, aby si pracovala, chcem, aby si pracovala pre mňa“. Od tých čias, keď mi to Pán povedal, už som sa netrápila, že som ešte mladá a nemôžem pracovať. Nechávam konať Pána, nech sa všade a vo všetkom stane jeho vôľa.

Evka: Spoločenstvo je pre mňa putom Lásky. Lásky k Bohu, lásky k bližnému v spoločenstve, ale aj mimo neho. Vnímam ho, ako raz povedal jeden veľmi dobrý kňaz: „A my kresťania za koho bojujeme?“ Predsa za nášho Kráľa. Za Kráľa. Toho Kráľa, ktorý koná zázraky v našich životoch. Bojujeme modlitbou a víťazíme láskou. Láskou nášho

Kráľa. V spoločenstve sa cítim ako biedny človek, ktorý verí, že s láskou a akoukoľvek hoci aj len malou modlitbou a obetou môžeme pomáhať meniť svet k lepšiemu. V spoločenstve rastiem vo viere a v každom človeku hľadám Kristovu tvár. Momentálne je to toto spoločenstvo, ale som presvedčená, že kdekoľvek ma Boh postaví, tak pôjdem kamkoľvek ma bude viesť, lebo Jeho vôľa nech sa stane. Náš úžasný Boh mi dal nesmierne veľa, môjho milovaného manžela a milované deti. Nech je oslávený náš Pán. Ako povedala naša milovaná Mamička Mária:“ Staň sa!“

Lenka: Spoločenstvo je to, ktoré Vás vidí vstávať a padať na Vašej životnej púti. Pomáha, keď pomôcť treba a niekedy stačí vedieť „len“ počúvať bôle a trápenia toho druhého. Každý prežíva vo svojom živote radosť, ale aj strach, úzkosť, nepokoj, nevieru..... Je úžasné deliť sa s radosťou, zdieľať sa s ostatnými, ale je nádherné cítiť silu modlitby spoločenstva v ťažkých chvíľach, keď mnohokrát sami nevládzeme úprimne sa odovzdať, vložiť problém, situáciu do Božích rúk a niekto iný / spoločenstvo/ to robí za vás. Predkladá za vás vaše prosby, potreby živému Bohu. Vo vašom živote sa dejú zázraky a sila modlitieb spoločenstva Vás drží nad hladinou, aby ste sa v búrkach života nadýchli a mohli kráčať ďalej naplňať Boží plán.

Blanka: Ak dovoľíte, otázku rozšírim: „Čo mi dáva spoločenstvo a Obnova v Duchu Svätom?“ Naplňa sa v ňom moja túžba viacej sa modliť, byť bližšie pri Bohu a byť s tými, ktorým srdce bije v rovnakom rytme, zdieľať sa s nimi, plakať aj radovať sa spoločne, rozprávať o ňom, o zázrakoch, ktoré robí denne v mojom živote, v živote môjho manžela a mojich detí, o ňom, ktorý jediný dáva zmysel všetkému. Obnova v Duchu Svätom ma priviedla k vášni pre nášho Pána, to teraz myslím

doslovne, lebo čas chvál je pre mňa časom veľkého prísľubu, ako úžasne je v nebi, je to neopísateľná radosť, bázeň a slzy zároveň. Obnova ma naučila dennodenne brať do rúk Písmo, až sa tešiť na chvíľu, keď sa doň zahlbím, keď ma Boh cez svoje Slovo poteší, vyzná lásku, alebo ukáže smer v probléme, nad ktorým hlbam, ošetrí ranu, ktorú momentálne mám. Obnova ma naučila mať s Bohom úplne intímny vzťah, ktorý som dotedy zakúšala iba v Medjugorje počas Mladifestu, počas adorácií tam. V Medjugorje sa ma Boh dotýkal tak mocne, že som túžila tú jeho blízkosť s Ním a so spoločenstvom prežívať neustále. Až tam a následne v Modlitbách matiek, ktoré mi otvorili srdce a naučili ma rozprávať sa s Bohom a tu v Obnove, kde som „objavila“ jeho slovo ako dennú potrebu a zažívam jeho úplnú blízkosť počas chvál, som poznala, že Ho môžem zažívať už tu na tejto zemi a nemusím to odkladať na večnosť. Amen.

Juliana

Hýrošová

foto: archív

J.H.

„Neuzatvárajme sa do seba,“

vyzýva Václav Kocian z Jasu

Vdp. Vaclav Kocian, zodpovedný KCHO
v BANSKO-BYSTRICKEJ DIECEZE

V našej sérii predstavovania tentoraz prinášame rozhovor s kňazom Václavom Kocianom, zodpovedným KCHO v Banskobystrickej diecéze, zo zvolenského Združenia Jas. Patria doň spoločenstvá Obnovy v Duchu Svätom, najmä v dekanstvách Banskobystrickej diecézy i v niektorých ďalších obciach dekanátov. V Banskej Bystrici a vo Zvolene ich je po desať, v Prievidzi sedem a v ďalších mestách ako Levice, Šahy, Krupina atď. ich je od jedného do piatich, pričom do modlitbových spoločenstiev sa zapája približne tristo sestier a bratov.

Ako by ste predstavili Jas?

Jas je združenie veriacich katolíkov na Slovensku, ktorí sa usilujú o obnovu a evangelizáciu v Duchu Svätom v katolíckom duchu a v spojení s pastiermi miestnych cirkví. Združenie Jas a naše stanovy schválil banskobystrický biskup Rudolf Baláž a bolo zaregistrované na sviatok svätého Lukáša 18. októbra 1990. Boli sme prvým a dlho jediným združením, ktoré zabezpečovalo katolícku jednotu a formáciu členov a spoločenstiev Obnovy v Duchu Svätom nielen v našej diecéze, ale aj takmer na celom Slovensku. Robili sme to pomocou stretnutí vedúcich, seminárov Obnovy, charizmatických konferencií a tiež pomocou kňazskej asistencie a vydávaním časopisu Nová zvesť, predchodcu Charizmy, brožúr a kníh.

Ako ste sa dostali do Obnovy?

Veľká časť prvých členov Obnovy na Slovensku dostala prvé volania, impulzy a požehnania Ducha prostredníctvom svedectiev a modlitieb horlivých maďarských bratov a sestier z Budapešti, najmä v jubilejnom roku svätého Metoda 1985. Vtedy som tam bol aj ja so zvolenským spoločenstvom trikrát a raz boli aj oni u nás. A Duch Svätý nás naplnil a našartoval na novú cestu dobrodružstva viery s ním. Niektorí sa dostali k Obnove cez Poľsko, Moravu, Česko alebo aj Francúzsko. Ale najviac cez Maďarsko.

Aká je Vaša funkcia?

Ja som kňaz, od začiatku poverený duchovnou asistenciou Združenia Jas a charizmatickej obnovy a vedením nášho evangelija.

začného a vydavateľského centra vo Zvolene. Teraz už ako dôchodca som celkom uvoľnený našim biskupom pre túto službu.

Aká je vo všeobecnosti úloha kňaza v spoločenstve?

Veľmi dôležitá. Kňaz zabezpečuje spojenie s biskupom, má úlohu rozlišovať a spravovať charizmy členov a zapájať ich do služby nielen v spoločenstve Obnovy, ale aj v miestnej cirkvi. Kňaz duchovne usmerňuje, vyučuje a vykonáva sviatostnú kňazskú službu, najmä na obnovách celého miestneho spoločenstva. Je veľkou pomocou pre katolícku jednotu, rast a plodnosť spoločenstiev.

Ako približne vyzerá program spoločenstva?

Program nášho veľkého spoločenstva sa začína svätou omšou s krátkou adoráciou s požehnaním. Po ňom nasleduje vlastné charizmatické stretko: modlitby chvál a vďakyvzdania, počas nich modlitby či spev v novom jazyku, svetlo zo Svätého písma, prípadne z prorockého slova, slová poznania, múdrosti, obrazu, modlitbová odpoveď a chvály. Po potrebnom informovaní nasleduje služba premodlievania a orodovania za rôzne aktuálne potreby, napríklad uzdravenie, oslobodenie, pomoc v duchovnom raste, rodina, Slovensko, prenasledovaní pre vieru a spravodlivosť, mier vo svete, napríklad na Ukrajine. Na záver poďakovanie a voľný rozhovor. Raz mesačne sa preberá po adorácii alebo ako homília formálna téma. Na malých stretnutiach je to isté, ale bez svätej omše a adorácie.

Kto by na spoločenstve nemal chýbať a kto je tam nežiaduci?

Na spoločenstve by nemali chýbať bratia a sestry, ktorí sa zaviazali doň patriť, potom vedúci spoločenstva s dopredu pripraveným programom. Ďalej Božie slovo, svedectvo, chvály, modlitby alebo spevy v novom jazy-

ku, počúvanie vnuknutí a charizmatická služba premodlievania v jednomyselnej modlitbe nielen členov a rodiny často s vkladaním rúk, ale aj naliehavých problémov na Slovensku a vo svete. A samozrejme, nemal by chýbať rozhovor v priateľskom duchu. Bratia a sestry psychicky narušení nie sú vhodní pre bežné malé spoločenstvo. Treba sa im venovať individuálne alebo v špeciálnom spoločenstve.

Organizujete konferencie, prednášky či iné podujatia?

Samozrejme. Organizujeme konferencie raz ročne s bohatým programom - ohlasovanie Božieho slova, sväte omše, zväčša biskupské, klaňanie a chvály, premodlievanie jednotlivcov v malých skupinkách, svedectvá, modlitby za uzdravenie, požehnanie a za naplnenie Duchom Svätým a radostné kresťanské spoločenstvo.

Prednášky sú v súlade so spoločným duchovným zameraním Cirkvi na Slovensku a vo svete. Tento rok je to najmä Sedembolestná a rodiny. Ale prednášky sú zamerané aj na permanentný život, obnovu a evanjelizáciu v Duchu Svätom. Preto hlavné tematické zameranie tohoročnej charizmatickej konferencie bude Sedembolestná a Duch Svätý na Slovensku, najmä v rodinách.

Celkovo sme vydali okolo 60 publikácií, z ktorých niektoré sú stále žiadané, najviac Vnútorne oslobodenie a uzdravenie – východisko šťastného života od Tomislava Ivančiča, Krížové cesty od Viery Nemcovej a Modlitby oslobodenia od Zlého a citových rán I. a II. odo mňa. K poznaniu Božej vízie pre nás podľa sv. Jána Pavla II. a odkazu sv. Cyrila a Metoda tiež prispeli viaceré naše publikácie, ktoré sa mi podarilo pripraviť. Najviac oslovili Uzdravenie Slovenska 2, Svetlo zo Solúna a Zabudnutý kráľ Rastislav a jeho dielo.

Sú aj trochu negatívne ohlasy na konfe-

Čo je tá Ježišova diskotéka?

Radostné pásmo svedectiev, modlitieb a najmä chvál, kde sa bratia a sestry po náročnom celodennom programe trochu uvoľnia a spievajú a na konci aj tancujú na česť a slávu Božiu.

Aké sú Vaše doterajšie úspechy?

Dvadsať konferencií vo veľkých halách, dva veľké evanjelizačné semináre vo veľkých halách, množstvo menších seminárov a du-

rencie – že sú trochu drahé a dávate o nich vedieť dosť neskoro. Je to tak?

Áno, sú ľudia, ktorí sú a možno aj budú nespokojní tak či onak. Ale na druhej strane je tu aj veľa pozitívnych ohlasov. Drahé? V dnešnej dobe? Za tri dni a myslím si, že kvalitného programu, či sa to týka svätých omší, prednášok, modlitieb za vnútorné alebo fyzické uzdravenie, oslobodenie a na záver dňa Ježišovej diskotéky to vôbec nie je drahé. Tých 20 až 24 eur v porovnaní s kinom (za dve hodiny okolo 8 až 13 Eur a možno aj viac) alebo s cenami lístkov na rôzne spevácke skupiny (dokonca aj na cirkus) to nie je drahé. A väčšina bratov a sestier nechodí na tri dni, ale len na jeden alebo dva a tie sú finančne odstupňované. Tiež sa dávajú zľavy študentom a mnohohodným rodinám alebo invalidom, takže časť rozpočtu konferencie sa viackrát pri nižšej účasti dotuje z predaja kníh na konferencii a tak sme v mínuse, ako to bolo aj v minulom roku.

Čo sa týka meškania informácií o konferencii, niekoľkokrát boli zapríčinené čakaním na odpoveď pozvaného hlavného prednášajúceho zo zahraničia, niekedy sme azda neodhadli potrebný predstih na prípravu a nepredpokladali sme komplikácie.

chovných cvičení a obnôv aj za pomoci zahraničných misionárov, vydanie asi 60 publikácií pre evanjelizáciu a Obnovu v Duchu Svätom na Slovensku. Ďalej veľa vnútorných či fyzických uzdravení, prebúdzanie charizmatického rozmeru na Slovensku a vvedenie mnohých bratov a sestier do Obnovy v Duchu Svätom, najmä na konferenciách a v seminároch Život v Duchu.

A prípadné neúspechy?

Niektoré ekonomické problémy a krízy počas 24 rokov našej organizácie. Popracovať by bolo potrebné aj na zapojení viacerých kňazov do duchovnej asistencie Obnovy, lepšie podchytiť mladých a dopracovať pomôcky pre duchovný zápas o budúcnosť rodín Slovenska a Európy.

Na čom práve pracujete, čo dúfate, že sa podarí?

Práve sme dokončili seminár Život v Duchu, teraz pripravujeme 21. konferenciu Obnovy a evanjelizácie v Duchu Svätom a robíme po kostoloch evanjelizačné obnovy s prednáškou, adoráciou a modlitbami. Modlíme sa najmä za rodiny, za naplnenie Božej

vízie so Slovenskom, ako nám ju predložil najmä sv. Ján Pavol II., ale aj za iné potreby vo svete, teraz najmä za Ukrajinu a obnovu kresťanských koreňov v Európe, najmä v Európskej únii. Najčastejšie sa však modlíme za vnútorné a fyzické uzdravenie bratov a sestier a za uzmierenie a oslobodenie démonizovaných osôb a rodových koreňov.

Cítite podporu vedenia Cirkvi?

Áno, či už je to dovoľenie už zosnulého biskupa Rudolfa Baláža založiť Združenie Jas, ďalej dovoľenie biskupov organizovať konferencie, ich požehnanie a slávenie svätých omší na konferenciách, súhlas s prednášateľmi z cudzích krajín. Ako prví sme pozvali Eliasa Vellu, Jozefa Vadakkela, Jamesa Manjackala, Jozefa Mariakumara, Rúfusa Peireira a ďalších.

Čo by ste odporučili iným spoločenstvám?

Dve veci, ktoré odporúčam aj sebe a mojim spoločenstvám:

Po prvé: Neuzatvárajme sa do seba, ale majme odvahu odstraňovať popol sebeckta a prikladať nové polienka do spoločnej vetry Ducha Svätého službou a zapalovaním nových členov, aby sa Kristov oheň čo najviac rozhorel a rozšíril na Slovensku.

A po druhé: Plňme výzvu, ktorú dal Obnove v Duchu Svätom kardinál Korec pri našej návšteve uňho pred pätnástimi rokmi: Premodlievajte Slovensko! Ako? Podľa Božieho plánu, ktorý nám viac ráz predložil pápež Ján Pavol II. vo vytrvalom jednomyselnom duchovnom zápase. Potom zabodujeme v Európe a prinesieme pravý pokrok a požehnanie nám aj jej.

Bohú Petrik, foto: archív V.K.

Mládežnícka chválová skupina GodKnows vyšla zo spoločenstva Piar v Prievidzi, kde majú pravidelne koncerty tri razy mesačne s hojnou návštevnosťou. Oslovili sme spevákov a zároveň gitaristov z kapely, Johna Grešnera a Andreja Kmotorku.

Tento rok ste vystupovali v Nitre na stretnutí On je živý. S akými očakávaniami ste tam šli?

Johno: Prišli sme sem s takými zvláštnymi očakávaniami, lebo keby niet Nitry, tak nie je ani spoločenstvo Piar a nie je kapela GodKnows. Naš hlavný pastier a otec spoločenstva je páter Juraj, piarista. Prišiel z Nitry a založil spoločenstvo. Pár ráz sme tu už boli robiť v piaristickej škole obnovu a veľmi nám leží na srdci Nitra. Boli sme veľmi radi, že sme sem mohli prísť slúžiť a mohli sme sa ďalej modliť za Nitru, za toto miesto, žehnať a prorokovať.

Robíte rozdiely pri hraní v kostole, v hale, doma alebo v inom meste?

Johno: Nesnažíme sa robiť rozdiel, či sme v športovej hale, v kostole, na evanjelizačnom stretku. Ide nám o to, chváliť Boha. Možno štýl a spôsob hrania sa odlišuje, v kostole nemôžeme hrať naplno ako v športovej hale, kde je veľká technika a pódium, ale o čo nám ide: chvála Pána, prinášanie Božieho kráľovstva na túto zem. Naše motto je ako v nebi, tak i na zemi. Chceme hrať worship, chceme hrať chvály, chceme chváliť Pána, chceme sa modliť. Je to o modlitbe.

Hrali ste aj na nekresťanských podujatiach?

Johno: Boli sme hrať na jednej podnikateľskej konferencii v Pardubiciach v Česku, kde v rámci veľkého podniku bola bohoslužba a boli tam aj nekresťania a hrali sme tam chvály.

A oni si Vás zavolali?

Johno: Zavolali si nás na základe referencií a toho, čo už poznali.

Spievate aj v jazykoch?

Andrej: V prvej cirkvi to bola úplne bežná vec, keď človek žil v Duchu Svätom, tak mal nadprirodzené prejavy, ktoré sa píše napríklad v dvanástej alebo štrnásťtej kapitole Prvého listu Korint'anom. Spievame v jazykoch tak, ako sa modlievali apoštolí, modlíme sa za chorých - presne to isté, čo Ježiš hovoril: Chorých uzdravujte, mŕtvych kriesťte, malomocných očist'ujte, démonov vyhánajte. My to berieme ako poslanie. Okrem toho, že evanjelizujeme a hráme chvály, toto sú úplne bežné veci, ktoré nás sprevádzajú.

Takže sa prejavujú aj iné dary?

Andrej: Jasně. Tým, že človek žije nadprirodzený život, tak zrazu začnú byť prirodzené a bežné.

Žijete nadprirodzený život?

Andrej: Jasně. Každý kresťan, podľa mňa, je povoláný k tomu, aby žil nadprirodzený život. Lebo keď Duch Svätý prebýva v nás, ako to hovorí Pavol, a my sme chrámom Ducha, tak je to úplne bežná vec.

Akoby sa stieral rozdiel medzi nadprirodzeným a prirodzeným?

Andrej: Áno. Pre kresťana nie je neprirodzené žiť nadprirodzene. Je to prirodzené, žiť nadprirodzene, je to bežný štandard, pretože Boh je iba nadprirodzený. Pre neho všetky nadprirodzené veci sú v zásade prirodzené.

Ale emócie počas chvál neraz hrajú príliš veľkú úlohu.

Andrej: Mne k tomu často napadá ten biblický príbeh – Dávid sa tak modlil pred Archou chvály, že mu padalo oblečenie z tela. Ale keď prišiel domov, tak ho videla Michol, jeho manželka, a ona mu povedala, že toto sa nepatrí na kráľa, čo to robíš. Zaujímavé je, ako sa Boh k tomu postavil. Zostala neplodná. Lebo chvály vždy spôsobujú plodnosť. A keď je niekto v centre chvál, tak je preňho typické, že robí veci, ktoré vyzerajú divne. Ale keď sa niekto pozerá s posmechom, tak väčšinou je Božia odpoveď neplodnosť v živote. Boh je v tomto zvláštny, on má rád, keď to vychádza zo srdca. Často, keď sa stretávame s takýmito reakciami, berieme to v úcte – možno tí ľudia boli z niečoho zranení alebo nejakej kapely sa im nepáčili, mali zlú skúsenosť. Hľadáme pre to pochopenie, ale keď sa o to niekto zaujíma, vždy sa to snažíme vysvetliť.

A nerobia to občas chválové skupiny preexponovane?

Andrej: Ak bol Dávid preexponovaný, tak hej. My sa tým nezaobráame a nepoznáme žiadnu chválovú skupinu, ktorá by robila "zlé" meno. S ľuďmi, ktorých poznáme, máme veľmi dobré vzťahy a vieme, že to robia úprimne, a ako to vyzerá, je možno iba forma prejavu. Takisto by sa dalo povedať, že aj niektorí kresťania môžu robiť zlé meno kresťanom, a pritom sú to tiež naši bratia a sestry, jednoducho robia chyby, ale nedá sa to použiť na celú scénu. To isté sa nedá použiť na všetky chválové kapely.

Ako Vás vníma okolie či nenáboženské skupiny?

Johno: Samotné CD sme nenahrávali v kresťanskom prostredí. Nahrávacie štúdio bolo normálne komerčné štúdio v Kultúrnom dome v Prievidzi. Veľmi radi počúvame názory, v mnohom nám poradia dobre, ako sa hudobne skvalitniť. Vypočujeme si s radosťou každý jeden názor, či už pozitívnu, alebo negatívnu kritiku. Myslím, že nás to posúva ďalej. Aj z nekresťanského prostredia sa ľudia pozitívne vyjadrujú, páči sa im hudba.

Andrej: Ja to vidím vo svojej škole. Moji spolužiaci všetci vedia, že som veriaci, aké veci robím, dokonca jeden učiteľ počúva naše cédečko. Keď ľudia vidia na tvojom živote, že nesieš Božiu prítomnosť, tak si z teba nerobia strandu, lebo vidia, že máš niečo viac. To je možno aj taká výzva pre kresťana. My sa vôbec nemáme za čo hanbiť, lebo my sme nádej sveta. V Biblii je napísané, že celé stvorenie očakáva, kým sa zjavia Boží synovia – to sme my. Treba, aby sme boli hrdí a ukazovali, kto sme namiesto toho, aby sme mali v hlave zakódované, že sa budú ľudia smiať. To možno bolo na základnej škole, ale nie teraz.

Nezvádzá to občas k pýche?

Andrej: Pýcha podľa mňa je to, keď človek nevie, kto je. Buď si o sebe myslí veľmi málo, a to je falošná pokora, alebo veľmi veľa. Ale keď viem, kto je môj Otec, a kto som, jeho syn, tak môžem byť iba sebavedomý. Veľa kresťanov sa bojí, lenže tento svet potrebuje ľudí, ktorí budú odvážni a priebojní. Pretože my sme kráľovskí synovia a kráľovské dcéry, a to je rozdiel. Potrebujeme sa správať vznešene, inak sa nepostavíme diablu a nebudeme ničieť jeho skutky. Ježiš hovorí, že

máme robiť väčšie veci, ako robil on. To znie niekedy fakticky pyšne.

Aký je vrchol chvál?

Johno: Chvály sú typ modlitby. Niektorí preferujú ruženic, litánie, krížovú cestu. Pri modlitbe budujeme vzťah s Bohom, vedíme rozhovor s Bohom. To, čo sa snažíme na chválach dosiahnuť, je prítomnosť Boha. Chceme vidieť, ako Boží Duch koná.

A čo môže na chválach osloviť neveriaceho?

Johno: Prvá vec je asi hudba, umenie, čomu rozumie, preto sa to snažíme robiť kvalitne. U nás mnoho ráz prechádzajú okolo kostola a počujú hrať hudbu, tak sa zastavia a začne im vítať v hlave, prečo tu 200 ľudí stojí. Potom sa začnú zaujímať, prečo tí ľudia chvália a prečo sa modlia.

Darí sa Vám v tom?

Johno: Snažíme sa to robiť tak, aby sme prilákali ľudí. Každý človek má iný štýl a nie všetkým môžeme vyhovieť.

Bohuš Petrik
foto: Godknows

Všetko začalo

tým, keď som prešiel na inú športovú školu, kde som zažil šikanovanie od spolužiaka.

Nikomu som sa s tým nezdôveril, a to bola najväčšia chyba. Až keď som bol psychicky na dne, povedal som to rodičom. Už som musel navštíviť psychológa, aby sa problém začal riešiť. Na potlačanie strachu a obáv som užíval lieky na upokojenie. Vtedy som strácal radosť zo života, všetko som videl negatívne, svojvoľne som vysádzoval lieky, nikoho som nepočúval, môj stav sa zhoršoval a ja som sa všetkému poddával. Zmočňoval sa ma smútok, bol som netrpezlivý. Bolo to neznesiteľné peklo a v zúfalstve mi neostávalo nič iné, len prosiť Boha o pomoc. Vtedy moja babka dala za mňa odslúžiť svätú omšu za Božiu pomoc a moje uzdravenie. Počul som vnútorný hlas, ktorý ma nasmeroval do kostola. Šiel som tam sám z vlastnej vôle. Bolo to niečo nové, čo vstúpilo do môjho života. Nikdy som nebol taký šťastný ako vtedy, keď som pocítil po prvýkrát v mojom živote prítomnosť Pána Boha v mojom srdci. Prejavilo sa to tým, že som prestal myslieť negatívne, moje srdce sa naplnilo pokojom, začal som stretávať dobrých ľudí a problémy som začal riešiť inak. Nikde som necítil takú radosť a pokoj v duši ako v kostole. V tom období som sa spýtal pána kaplána, či by som mohol miništrovať. Bol príjemne prekvapený a prijal ma. Vtedy sa začala „nová etapa“ môjho života. Získaval som nové informácie, ktoré ma povzbudili a pomáhal mi v tom aj môj bratranec. Môj život sa stal plnohodnotný. V ľudoch okolo seba som videl Pána Boha, uvedomoval som si, že je pri mne a ďakoval som mu za to, že mi ukazuje cestu v rôznych životných situáciách. Začal som pociťovať, že keď sa viacej modlím, mám väčšiu fyzickú silu v športe, vládol som behať, zlepšila sa moja slovná zásoba, škola ma menej zaťažovala. Od tej doby som zabudol, čo je to nuda. Akoby zázrakom nastala v našej rodine harmónia, zlepšil sa môj vzťah k bratovi, rodičom a rodine. Všetci boli prekvapení touto zmenou a čudovali sa, že ja, ktorý som bol neposlušný a taký nezbedný, som sa obrátil k lepšiemu, bol som iný človek. Aj napriek tomu, že sa mi spolužiaci vysmievali, že chodím do kostola, moja viera sa ešte viacej posilnila a teším sa na každé stretnutie s Pánom Bohom.

Chcel by som povedať všetkým, ktorí ešte nenašli cestu k Bohu, aby sa nehanbili za svoju vieru, pretože, keď pocítia Božiu prítomnosť vo svojom srdci, pochopia, že slovo Ježiš Kristus znamená cesta, pravda a život.

Kevin

Úsmevné poučenia

„Svätý Otče,“ post'ažoval si vrchný starosta z Benátok bývalému benátskemu patriarchovi, „s Benátkami je to zlé. Mesto stále klesá do mora.“ „Čože? Ešte stále? I keď ja už tam nie som?“ bola útechyplná odpoveď svätého Jána XXIII.

Nového pápeža svätého Jána XXIII. hneď po zvolení priviedli do „kaplnky slz“ v blízkosti Sixtínskej kaplnky, aby si odložil kardinálsky odev a prezliekol si bielu pápežskú kleriku. Pre túto príležitosť sú vždy pripravené tri kleriky – malá, stredná a veľká. Ján XXIII. sa však nevošiel ani do tej najväčšej, takže ju museli rozparať a rozšíriť. Zatiaľ, čo sa ju ceremoniári snažili špendlíkmi a ihlami aspoň trošku prispôbiť jeho postave, pápež si s úsmevom povzdychol: „Je vidieť, že si krajčíri podľa všetkého nepriali, aby som sa stal pápežom.“

Záľuba svätého Jána Pavla II. v lyžovaní a športovaní vôbec bola všeobecne známa. Ako kardinála a krakovského metropolitu sa ho jeden novinár opýtal, či nie je príliš nedôstojné, aby kardinál lyžoval.

Karol Wojtyla mu na to odpovedal: „Pozrite sa, u nás v Poľsku sa to považuje za niečo bežné. Uvážte, že polovica poľských kardinálov bežne lyžuje,“ doberal si novinára. (V Poľsku boli totiž v tom čase len dvaja kardináli: Karol Wojtyla a poľský primas, známy „ocelový“ kardinál Stefan Wyszyński.)

Svätý Ján Pavol II. raz prijal na audiencii monsignora Francesca Gioiu, ktorý sa v tom čase len nedávno stal biskupom v Camerino -San Severino Marche. Pretože vedel, že bol kapucín a teraz ho videl bez brady, s úsmevom mu povedal: „Kapucín bez brady je ako auto bez poznávacej značky.“

Katolícka charizmatická obnova Slovenska

KCHOS, Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra

Rožňava	Dušan Lukáč (koordinátor KCHOS)	0903 635 996	lukacd@psg.sk
	M. Lőrincová	0904 549 333	lorincova@slovanet.sk
Bratislava	E. Ferancová (zástupca koordinátora)	0905 335 854	seminare.ev@gmail.com
Trnava	A. Gubala	0905 512 749	franton48@seznam.cz
	H. Karásková	0915 429 973	karaskova@topcomp.sk
Nitra	P. Brodek	037 7721 747	brodek@ksnr.sk
	M. Bernátková	0903 585 586	bernatkova.maria@zoznam.sk
Košice	F. Klimo	0907 534 970	fklimo@yahoo.com
	P. Slávik	0908 989 538	peter.sl@centrum.sk
Banská Bystrica	V. Kocián	0903 571 499	jaszv@in.slovanet.sk
	V. Nemcová	0910 978 956	vierka.jas@zoznam.sk
Spiš	M. Hvizdoš	0904 109 521	
	J. Hýrošová	044 4341 264 0902 737 623,	tereziavelka@zoznam.sk
Žilina	M. Bilčík	0904 607 070	mbilcik@gmail.com
	J. Kvašňovský	0904 273 060	jozefpc@azet.sk

CHARIZMA - časopis pre katolícku charizmatickú obnovu
a evanjelizáciu **ročník 6**
vychádza tri krát do roka

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska
Šéfredaktor: Andrea Teplanová
Dátum vydania: jún 2014

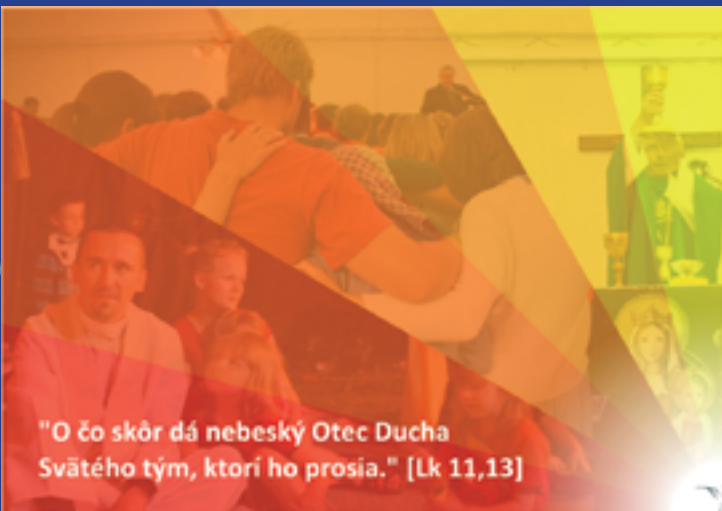
Redakčná rada: Eva Koprďová, Jarmila Kráľová,
Róbert Lauko, Bohuš Petřík, Juraj Pluta
Grafik: Mária Teplanová
Fotograf: Gabika Šunderlíková
Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,
Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra
e-mail: casopis.kcho@gmail.com
telefón: 0907 751 826
<http://www.kcho.sk>

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,
Biskupský úrad, Nitra; č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009
Cenzor: Mons. Peter Brodek

Tlač: Garmond Nitra
registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09
IČO 37 960 687

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.
Časopis **CHARIZMA** možno objednať na adrese redakcie alebo e-mailom.
Náklady na vydanie jedného výtlačku sú približne **0,50 €**. VÚB účet číslo: **1800629557 / 0200**

"O čo skôr dá nebeský Otec Ducha
Svätého tým, ktorí ho prosia." [Lk 11,13]

sväté omše - adorácie - prednášky
modlitba chvál - workshopy
mariánska púť - modlitba ruženca
modlitba za uzdravenie - program
pre deti

Mons. ThDr. Štefan Vallo PhD.
o. Mikuláš Tressa CSsR
John Vaughan Neil
Daphne Killner
o. Dominik Markoš
o. Dušan Monček
Elijah Band
a ďalší

Mediálny partner: **cesta+**

NOVÉ SVITANIE

katolícka pútnická konferencia

28. jún - 2. júl 2014 na Skalke pri Trenčíne

registrácia na
www.novesvitanie.sk

kontakt: 0903 679 683

Bližšie informácie o ďalších hosťoch konferencie a registrácii sú dostupné na stránke www.novesvitanie.sk.

STRETNUTIE SPOLOČENSTIEV
A PRIATEĽOV OBNOVY
V DUCHU SVÄTOM

Trenčín

25. október 2014

DUCHOVNÉ CVIČENIA

21. až 24. august 2014

Kňazský seminár Sv. Gorazda

▼ NITRE

Téma duchovných cvičení:

**Duch Svätý
nás svojím menom pozýva**

Exercitátor: **Vdp. Juraj Pluta**

Info: 0911 958 334

**21. kat. charizmatická konferencia
obnovy a evanjelizácie**

Podrobnejšie informácie:

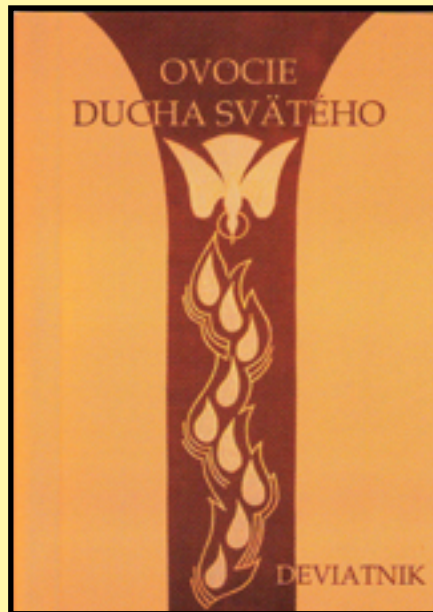
jaszv@in.slovanet.sk

alebo na t.č.: **0903 571 499**

Deviatnik k Duchu Svätému, prinášajúci mnohonásobné ovocie pre život, sa opiera o výzvu sv. Pavla: „Žite duchovne a nebudete spĺňať žiadosti tela. Lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu. ...Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť... Ak žijeme v Duchu, podľa Ducha aj konajme...“(Gal 5, 16-17, 22 - 23,25)

Modlime sa, aby nás Darca darov sedmorých voviedol do svojho Božského života a zrodil v nás ovocie svojej prítomnosti.

Zostavil Mons. Peter Brodek

CHARIKNIŽNICA

2/2014

„Moja matka zomrela pred mnohými rokmi. Nemám matku!”

„Mojej matke na mne nikdy nezáležalo. Jej kariéra bola dôležitejšia ako ja. Nemám matku!”

„Moja matka nás opustila, keď sme boli malí. Utekla z domu s iným mužom. Nemám matku!”

„Moja matka mala vždy radšej mojich súrodencov, než mňa. Cítil som sa nemilovaný. Nemám matku!”

„Zistil som, že keď bola moja matka tehotná, snažila sa ma potrať. Nemám matku!”

Pri čítaní tejto knihy som mal pocit, že sa neustále zaplietam do podobných, ba rovnakých detailov o Márii a len ťažko si o nej poskladám celý obraz. Nie je to pravda. Na záver sa mi pred mojím vnútorným zrakom vynorila postava dokonalej ženy: Božej, mojej aj tvojej matky.

**Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou
alebo telefonicky na čísle 0911 958 334**